

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Conseruat vnitas doctrinæ, vnitatem idiomatis, in quo errauit Iudas, & hanc Romani ad suæ conseruationem Reipublicæ procurarunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

ret defunctum jam pridem Lazarum fratrem
 suis predicatorem, qui eis illorum, quæ post hanc
 in altera vita misera crudelibus avarisque dimit-
 tibus occurrunt in fausta, propalet veritatem. Cui
 Abraham: Nulla suppetit ratio: *Habent enim Moysen
 & Prophetas*, id est, predicatores, & superiores,
 & superiores cathedræ infideles, præcones veritatis:
Illis audiant. Fateor, sic est, o pater mi
 Abraham, at maiorem longè habet efficaciam
 verbum mortui, qui regressus ab inferis illis ap-
 pareret predicator. Falleris, fili mi, (inquit A-
 braham.) *Si Moysen & Prophetas non audiant,*
neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. O-
 pus hic est Deo natatore: verba enim sunt in-
 tellectu difficillima, pro ut notat Cardinalis Ca-
 ietan. sed quæ summo ingenio enucleat D.
 Chrysostom. Responde mihi: verum sit effica-
 cius, verbum Dei, vel alicuius defuncti? Nemo
 regat, maiori pollere Dei verbum. Quæro igitur,
 quid credis esse vera Moysi & Prophetarum?
 Quid arbitraris verbum esse superioris, nisi
 verbum Dei? *Quis vos audit, me audit.*
 Qui sunt illi mortui, imo & Angeli, nisi Dei
 famuli? Qui verbis Domini fidem non adhibet
 num ferui adhibebit? Ne visiones, ne appari-
 tiones, ne rationes quaeritis: hæc enim omnia
 te possunt iudicari. Amentiam sapit dicere,
 si mortuus apparuerit, credent, dicite mihi,
 dices stultissime, an ignoras istis in apparitioni-
 bus mille posse fa- des delinere? An ignoras
 his visionibus mille posse interire tre demonum
 illudior est?

Luc. 16, 31.

Ientac. 5, 24.

Luc. 10, 16.

Isai. c. 8, 19.

(a) Hom- bres de magina

Hoc aut, argumentum fuit vacis Isaiæ, con-
 tra quosdam Pseudopphetas, qui ut certi essent
 eorum quæ prædicabant, docelant popu-
 lum mortuorum petrent apparitiones, veli-
 sola, & Pythones consulere. Quando hæc ve-
 bis preponent, inquit Isaias, illos ut hæreticos
 longius abigite, & ut eritis magistros repellite:
*Cum dixerim ad vos: quare à Pythibus, &
 à Diuinis, &c. Numquid non populus à Deo suo
 requireret pro viuis à mortuis? Ad legem magis, &
 ad testimonium. Quod si non dixerim iuxta ver-
 bum hæc, non erit eis maius lux.* Verba diuina.
 Non reliquit Dominus populum suum omni
 sic gubernatore n alè destitutum: hoc enim quid
 aliud esset, quam innumeros illum exponere er-
 roribus. Quid r a que demoni facilius (inquit D.
 Chrysostom.) incantationibus, ac præstigiatoribus
 (a) Hom- bres de magina
 (a) & inge. ij subtilioris quam commouere visio-
 nes & somnia, quæ veta: censeantur esse appa-
 ritiones? Per uersa dogmata diab. sui inuixisti: po-
 tuisset enim frequenter ostendere simulachra, ac

subornare, qui simularent mortem & sepulturam,
 mox rursus se ostenderent, quasi à mortuis excita-
 tos, ac per illos persuadere, quæcumque vellent.
 Etiam si nunc in formis frequente dormientibus
 visa, multos deciperunt, &c. Quasi rourum esset
 hæreticis talibus ludere inuentionibus. Illos abi-
 ge: radix enim sunt errorum. *Ad legem magis,
 & ad testimonium.* Nolle desideras veritatem?
 Illum consule, qui in cathedra præsidet, qui legem
 explicat & in quo Deus loquitur, qui verò aliud
 quaerit: *Non erit ei lux matutina,* sed tere-
 bra nocturna. Hoc intendit sapientissimus ille
 predicator: *Hic, fili mi, amplexus ne requiras.*
 O Luthere perduellis, cui non fuit cit doctrina
 Papæ, sed visiones, inuentiones meditaris, a-
 liaque varias ac peregrinas consulis sententias.
 O Caluine sordidissime, ut quid non acquiescis
 doctrinæ Cathedræ Christi, in qua Pontifex re-
 sidet? Peribis infelix, misereque delusus: *Non
 erit eis lux matutina.* Ne aliud quæras, quod si
 quaeris, multam inuenies varietatem; si enim
 homines frana si is laxent ingenij non sufficet
 charta scribendis eorum argumentis, inuixis,
 capsoijs: *Facienda plures libros nullus est
 finis.* Tu verò filium, his amplius, ne ra-
 queras, doctrinam aliam, aliam linguam,
 alia argumenta: *Obstero vos, fratres, ut isip-
 sum di. a. u. omnes, & non sint in uobis scissimata,*
 hortatur Apostolus. Vna sit fides vestra, vestra
 confessio imo & verba: *Idipsum dicatis,* ut ne-
 dum idem amnes dicatis, sed in principalibus,
 omnia dicatis, quantum fieri potest, isidem om-
 nino verbis.

§. 12. Conseruat vnitas doctrina, vnitatem
 idiomatis, in quo exiuit Iudas, & hanc Ro-
 mani ad suæ conseruationem Reipublicæ pro-
 curarunt.

Quantum capio, alludit Apostolus ad
 quod subtiliter notauit D. Chryso-
 stom. Hieronym. Eutymius, Beda & In-
 & alij suprema nocte coram contigisse. Dicit 26.
 Dominus Iesus Christus, alidens mensæ. Amen. *Mari-
 amen dico: quia vnus vestrum me traditurus est: quous-
 Turbantur, committantur & merito quidem om-
 nes, interrogant singuli, quisque pro se: *Quous-
 Numquid ego sum Dominus? eodem omnes Chri-
 stum nomine compellentes. Dominus: Accedit Iu-
 das, & quaerit, nec Christum, ut cæteri Do-
 minum vocat, sed magistram: Numquid ego sum 25.**

D. C. 10.
 H. 10.
 L. 10.
 M. 10.
 N. 10.
 O. 10.
 P. 10.
 Q. 10.
 R. 10.
 S. 10.
 T. 10.
 U. 10.
 V. 10.
 W. 10.
 X. 10.
 Y. 10.
 Z. 10.

sum Rabbi? Auferat te in malam crucem Diabolus, proditor sceleratissime, cur non Christum eodem cum discipulis tuis compellas nomine, cum eiusdem sis classis discipulus? Ne mireris. inquit Sancti Patres) ex iam non erat, & verbum direritate ostendebat, se non tam diuinitate de Christo sentire, sicut reliqui undecim: verba quippe signa sunt conceptuum: iam Iudas illum quem de Christo habuerat conceptum, quando illum Christus in Apostolum elegerat, deperdiderat: opinatur enim D. Hieronymus. *a. D. Cyril. b. & D. Chrysolom. c. dum Christus sibi sociavit Iudam in Apostolum, eum fuisse bonum, quodque postmodum occasione denario conuersus sit in diabolum. velut alter Saul.* Primum veram habuit Iudas fidem, credens de Christo, quod credere debebat, quam postmodum amisit, & credidit Christum non esse Deum, sed incantatorem ac magicum & arte diabolica, opera illa mirabilia perpetrare. Et hoc Christus intinuit dum D. Petro dicens: *Nos credimus, & tu respondit: Nonne ego, vos diuinitatem elogi, & unus ex vobis diabolus est?* Fidei passus est naufragium, excidit ex eo quod cum aliis patris crederet, quocirca non eodem cum illis locutus est idiomate: *Obscuro: ut id ipsum dicatis omnes.* Hæretes inuenies, qui tractantes fidei nostræ mysteria, ac sacram Theologiam, nota cupiunt introducere idiomata, novos loquendi terminos, ab antiquis Patribus discrepantes, & præter naturam, quo Sancti Catholici tum Patres, dicentes se non nouam doctrinam vellemus introducere, sed rationes loquendi terminos. O charissime, quam sapit hoc hæreticum, & te i fiat superbia, quæ tunc ceteris aures superextollere ingenij subtilitatem, & diuinitatem ab alijs in terminis cæteris loquendi, velut inuenies, nec se pariter ab alijs dissentientibus in fide & doctrina. *a. Lib. 10. Olin in Concilio Sardicensi, prædicante Triphillio Episcopo Ledrensi, viro, quem D. Hieronymus. a. laudat ut doctum ac eloquentem & Sozomen. b. ac Nycephorus. c. ut Saurologio 17. Aium, qui ut ait, id. receperunt. et. dum expendit Hæreticam relativam à D. Ioanne de palæstina apud pisenam, cui hoc Christus prædicavit, cepit: f. Tolle grabatum tuum & ambula. Hoc eo referente, quod dixit Christus. Tolle grabatum tuum, in cum intinuit celeberris ille Episcopus Spiriton, quem alij Espijonem, (cuius viam describit scribit. g. ac publice eum redarguit coram toto Concilio, quia termi-*

num: Grabatum mutaret in Lethum; atque illi: Numquid tu doctor es illo, qui dixit; de cinis. Tolle grabatum tuum? Hæc enim veritas est Dei. Cathedra, vt etiam eadem seruentur in loquendo verba. Spectat hic Apostolus id, quod de Romanorum refert prudentia D. Augustinus. Facti rerum Domini Romani, subactis cunctis regionibus, ac suo subiectione imperio, vt hoc factum rectissime seruaretur & ab hoc vno cunctæ regerentur securis provincie, studuerunt omnibus suam propriam linguam dare nationibus, ita vt omnes Romana, id est, Latina lingua loquerentur, qua ratione, factas effecerunt Provincias Hispaniam, Franciam antiqua idiomata exterminantes, solam autem Romanam linguam introducentes, quæ cuncti se Romano subiectione esse profiterentur imperio. Hoc idem Christus decreuit in ipsa Roma, vt vbi temporalis imperij caput residebat, & spiritualis pariter gubernaret, hanc Petri sedem fixit ipsi, emque successibus: & ob hoc statuit, vt ex inde lingua procederet eadem in eandem terrarum nationes, vt ex Petri cathedra doctrina defluat tam vna, vt vnum omnes dicamus Credo, vnam faciamus fidei confessionem imo: *Vt id ipsum dicamus 1. Cor. 13. omnes.*

Mirabile factum contigit tempore D. Hieronymi, supponit ipse S. Doctor morem antiquissimum ac vniuersalem Ecclesie, nimis quod ex omnibus partibus, ac remotissimis orbis regionibus cuncti Romam concurrerent, vt Romano Pontifici suas proponerent exponerentque quaestiones. Occasione huius refert ipse testis ocularis (ecce qualis testis synodalis, & omni exceptione maior) & dicit quod quæ familiaris erat Pontifici D. Damaso, ei vt secretarius deserviret, vt illi auxilio esset in soluendis variis multisque consultationibus, quibus ab omnibus Episcopis, Synodis, Concilijs, & totius orbis congregationibus gravabatur, vt eis responderet: *Ante annos plurimos, cum in charis Ecclesiasticis iura em Damascum, Romana vobis Episcopum & Orientis atque Occidentis Synodis consultationibus responderem.* Hic solus excurret, (a) Episcopus Beatus, atque: *Audis quod ex toto orbe, & ab omnibus Synodis ad consulendum Apostolicum Romanam sedem mirabatur.* Discessit demum D. Hieronymus Roma, ad remotissimas partes Orientis, in quibus & gratillimas effudit alterationes, circa fortiam modumque loquendi in mysterio Sanctissimi

Trinitatis, an in ea concedenda essent tres hy-
stales, &c. Ita ut ipsa disputa tio magis de for-
mula loquendi, quam de rei substantia esse vide-
retur. Aduer ens D. Hieronymus discordiam ac-
dubium, quosdam hoc modo, alios alio loquen-
tes proposuit ilico recurrere ad sedem Apostoli-
cam Romanam, scilicet ad ipsum Damasum, cui
scribens supplicat, ut dubium expleret, loquendi
doceat formulam, & quid fidei utendum sit,

I.
D. Hiero-
nymus in
dubii
Sum-
mum
confilit
Pontifi-
cem.

Quoniam ve-
tusto Oriens inter se populorum furore collisus in-
decissam Domini tunicam, & desuper contextam
imitationem per frustra deserpsit, &c. Et Chri-
sti vineam exterminant culpes, &c. Ideo mihi
cathedram Petri, & sedem Apostolice ore lau-
dam censui consulendam. Loco remotissimo dissi-
tus viso Pater Sanctissime: verumtamen alia nul-
la est veritatis officina, nulla in terris Cathedra
infallibilis, ad quam mihi liceat confugere, ut
mihi sit subsidio. Iam nunc docuit ipsa veritas

D. Hiero-
Epist. 57.
Top. 2.

Christus: ubiqueque fuerit corpus, conturbatum
tur & aquila. Cum successore piscatoris, & di-
scipulo crucis loquar. Ego nulli primum, nisi Chri-
stus sequens beatitudinis tue, id est cathedra Petri,
communione confocior: super illam petram
adificatam Ecclesiam scio. Quicumque contra hanc
domum arguam considerit, profanus est: Si quis in
Arca Noe non fuerit, peribit, &c. Qui tecum
non colligit, spargit &c. Sicque consequentes
eminentissimis ratio. ibus argumentum profequi-
tur, petrusque ab eo posse edoceri Sanctissime Pa-
ter. Quamquam igitur tui non terreat magnitudo,
imitat tamen humanitas. A sacerdote vultiman-
salutis, & a pastore presidium omni flagito. Quid
postulas, Doctor sanctissime, tibi desinat, de-
terminet? Quibus terminis mihi in hac difficil-
lima questione fidei sit utendum. Quamobrem
obsecro beatitudinem tuam per Crucis, & in mun-
di salutem, ut mihi epistola tua, sine tacentiarum,
sine dicendarum hypostaficon detur auctoritas. Bone
Deus? Quis credat, Doctorem Ecclesie exi-
mum, toto terrarum orbe notissimum pro illa
questione enodanda confugere ad Pontificem?
An non tu ille Doctor, quem Ecclesia honorat:
Doctorem maximum, in sacris literis exponen-
dis? Litteras requirit a summo Pontifice, ut in
illis tibi aut dicat aut scribat, quibus sit tibi ter-
minis loquendum? An ubi ignota sunt profun-
dissima fidei mysteria? Quid in verbis heres,
qui tantam polles scientia scripturarum? Licet
hic videre doctrina Ecclesie unitatem, nedum
in iis, quae fidelibus credenda proponuntur,
sed etiam in ipsis verbis: illorum enim dispo-

nantia, sententiarum solet inuicem discrepan-
tiam; pro more similiter habent heretici sub
corrice verborum, miscere, & venenum ab-
scondere hereseos: Non sufficit sensus. Nescio
quid veneni in syllabis latet; Ut modus loquen-
di sit omnino securus, conuenit, ut nobis illum
praescribat suo ore compositum caput Ecclesie
Pontifex Romanus, qui Deus suggerit, que
sint nobis verba aut tacenda, aut dicenda, ut
in omnibus tuti incedamus. Addit autem D.
Hieronymus hyperbolem suo spiritus dignam Catho-
lico: Sanctissime Pater, ad te confugio,
te confilior: Disseruato si placet, obsecro: Non t-
mulo tres hypostaficos dicere, Si scietur condan-
na post Niceronem, fides & similiter veris cum Ari-
anis confisamur orthodoxis. Pater, qualis exagge-
ratio! Nouerat hic Doctor Papam non posse er-
rare, proinde ait: profiteber, quidquid me do-
cueris licet sit Ariani consentiendum; ut ante
dixerat Apostolus: Licet nos aut Angelus de cae-
li Euangelizet vobis praeterventum, quod euangeli-
zauimus vobis, Anathema sit. Non quod pos-
sibile credamus, Angelum aliud dicere, sed ut
ostendat, quanta constantia tibi sit Ecclesie de-
finitionibus adherendum. Hyperbole est, quia
ab exortis Ecclesie Sanctorum Patrum vix est
fides orthodoxa. Exiit D. Irenaeus Martyr
contemporaneus D. Polycarpo, discipulo D. Io-
annis sententiam D. Iuliani martyris: Praclara
dicit Iulianus in libro quem scripsit contra Mar-
cipetam, ne ipsi quidem Dominum fidem adhibuerunt,
si alium Dominum ei denuntiauerit. Hanc reliquit senten-
tiam Euseb. D. Clemens Papa dicit hanc. suis
se propositionem Apolloli Ke ri contra Siro-
nem magam disputantis. Hoc igitur est, quod
scribit D. Damaso D. Hieronymus. Quia vero
differbat Pontifex huic consultationi responde-
re, aliam illi D. Hieronymus destinat Episto-
lam, rogans, ne indignetur ob tantam eius mansu-
imortunitatem, eo quod ipse se dicat similem
illi, qui media nocte panem venit mendican-
tus ab eo, quem sibi posse dare sciebat. Bea-
tissime Pater, tres hic sunt particulares loquen-
di formulae, Meleciij, Vitalis & Paulini, Quis-
que secum vult consentiam; hoc autem ego
respondeo, Si quis cathedra Petri iungitur, inu-
est. Proinde ad genera tua beatissime Pater pro-
volutus obsecro: modum mihi loquendi di-
scerne ut securus loquar: licet enim parum vi-
deatur vultum, hoc tamen gravissimi
potest esse erroris occasio: Non sufficit sensus
nunc effragant. Reutio prudentissima: in
ore quippe Romani Pontificis sua Deus ver-
ba

ha ponit, cui illa apprimè continentur, que per Isaiam promiserat: Spiritus meus, qui est in te: & verba mea, qua posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore fratris tui, & de ore seminis tui, dicit Dominus, am. do. & v. que in scripturam. Præclarissima verba, notatu dignissima.

§. 13. Sumitur quoque Cathedra unitas, ex unitate Sacramentorum, que eadem sunt, licet ministri sint diuersi.

25. **T**ertiam vobis assigno rationem unitatis cathedrae, quam ponit D. Paulus, nimirum, unitatem Sacramentorum: *Vnum Baptisma.* Omnes natiuitate nascimur spirituali, eodem baptismo regenerati, eodem omnino modo impetrato, iidem verbis eadem virtute: Omnes nos roborantur, ac confirmantur, eodem confirmationis Sacramento: omnes eodem vitæ pasci iantur alimentis: *Vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane &c.* ait Apostolus: licet Petrus baptizet, Paulus baptizet, alii baptizent, vnum est baptisma: quia vnus est qui primario baptizat, Christus, de quo dicitur: *Hic est, qui baptizat.* De quo pericope D. Augustinus. Supponens, quod ad unitatis conseruationem, & virtutem Sacramentorum voluerit Christus ipse manere vt eorum principalis institutor, vt nullus nobis persuaderet, esse plures eorum auctores, ex multitudine ministrorum, nec in illis virtutis defectum suspicaremur, illam supplemte multitudine ministrorum. Expendit D. Augustinus verba dicta D. I. anni Baptista: *Super quem visio spiritus descendente, & manentem super eum, hic est qui baptizat.* Addit D. Augustinus propterea hanc & visionem factam, & vocem de celo auditam: *Vt quamuis multi ministri baptizaturi essent, sine iussu, sin. iussu, non tribueretur sanctitas baptisni, nisi illi, super quem descendit columba, de quo dictum est: Hic est qui baptizat in spiritu S. Petrus baptizat, hic est qui baptizat, Paulus baptizat, hic est qui baptizat.* I. D. CHRYS. dem notat D. Chrysostomus de venerabili Sacramento ac missæ sacrificio: *Verum in Laice, ad populum sacerdotum videtur offerentem, ne vt sacerdotem putet, hoc facientem, sed Christi manu inuisibiliter extensam, Sicut enim cum baptizatis &c.* Quocirca peruersus licet sit Sacerdos, qui missam celebrat, idem est sacrificium, quod offert qui bonus est, & in se eundem virtutis ac valoris: quia non virtute propria, sed Dei, concu-

rit & operatur Sacerdos, & quantum ad naturam Sacramenti, ita concurre ac interuenit, quamuis Sacerdos malitia demonem vinceret, sicut quando Angelo non cecit vira meritis, morumque bonitate.

Vt verò nos Deus in hac confirmet veritate, quibusdam virtutibus mysteriosis, dum Moyses & Aaron mittit ad Pharaonem, vt dimittat populum Israel de terra Aegypti, quem captum inuisa feruitute opprimebat. Accedunt illi Pharaonem. Dei mandata exponunt: Deus Hebraeorum misit nos ad te dicens: dimitte populum n et m, viquequo detines populum n eum? Respondet Pharaon superbus ac inflatus: *Nescio Dominum & Israel non dimittam.* Revertitur hac audita responsione ad Dominum: *Domine, non te nouit Pharaon: Non faciam ergo vt me cognoscat: precipit illis, ad Pharaonem revertantur, patientque prodigium illud horrendum: conuertant virgas suas in serpentes, & serpentes de nouo in virgas. Surdo canunt: Revertere de nouo, ait Dominus, mane, & ecce egredietur ad aquas & stabit in occu sua eius super ripam fluminis, & virgam qua conuersa est in draconem tolles in manu tua: dicesque ad eum. Hæc dicit Dominus, in hoc fecit, quod sim Dominus. Ecce percussam virga, que in manu mea est, aquam fluminis, & vertetur in sanguinem. Potentissimi Deus, quomodo hoc dicit? Num forte tibi sunt manus, quibus virgam tercas? Virgam istam non videt Pharaon etiam se, quomodo sit in manu Moysi, modo Aaronis? qua igitur ratione dicit, quod istam manu tua habeas, inque ille sis futurus, qui aquam hac virgâ percutes, cum sit Aaron, qui illa, præfente Pharaone, fluminis undas percussit: An ergo ignoras manus Moysi & Aaronis, meam esse conuictam, & eam illam istam esse cuius virtute manus Moysi & Aaronis tanta prodigia operantur: ita vt, que vides mirabilia, que illorum manus operantur, in tantum ab illis fiant, in quantum cum illis mea concurre manus mirabilem operatrix. In his manibus Moysi & Aaronis, quas vides, superent meam agnoscito, quam non vides, & quidquid videris ab illis noni procedere, ne illorum aferbas n aibus, sed huc meæ omnipotentis. Notat hoc subtiliter D. Gregorius verba illa Moysi expendens, quibus de transitu filiorum Israel per mare rubrum, sicco vestigio, ac demerit Pharaone trium phe Deo conuertebat: *Quis similis tui foribus Domine, quis similis tui, magnificus in sanctitate, te. v. b. l. i. s. atque laudabilis, & faciens mi-**

Exod. 5. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.